

BOŽÍ SLOVO - JEŽÍŠOVA REVOLUCE

9. 12. A.D. 2022

I. Co to je Bible?

Historie, Bible obecně

Bible je kniha, jejímiž autory jsou lidé, kteří byli inspirováni Bohem – Duchem Svatým. Mohli bychom také říci, že Bible je inspirovaný text, jinými slovy je to Slovo Boha, skrze které se nám chtěl zjevit.

Bible je kniha, která nebyla napsána jedním autorem (je to vlastně celá knihovna) a je velmi stará. Některé její texty jsou staré asi 3 500 let; nejstarší pochází asi z doby kolem 1 400 l. před Kristem a nejmladší text byl dokončen asi v roce 90 po Kristu. Její sepsání trvalo tedy asi 2 000 let.

Jak už jsem říkal, Bible je sbírkou, tedy knihovnou, mnoha knih. Celkem obsahuje podle katolického počítání 72 knih. Z toho je 45 ve Starém zákoně a 27 v Novém zákoně. Z toho vyplývá, že se dělí na dvě základní části (SZ a NZ). Tyto knihy jsou psány také v mnoha literárních stylech. Najdeme zde tzv. literaturu mudroslovnou (Přísloví...), historickou (Knihy Mojžíšovy, Letopisů...), básnickou (Žalmy...), lyrickou (Píseň písní), cestopisy (Skutky apoštolů), dopisy (Listy apoštola Pavla) atd.

Historická nebo náboženská kniha?

A jak je to s tím, co je v Bibli napsáno? Brát vše doslova, anebo jen tak? Co k tomu říká biblická věda? Je potřeba si uvědomit, v historickém pozadí, které jsem naznačil, že židé jako semitský národ, mají vyjadřování poněkud jiné než my, Evropané západního světa. Semité se rádi vyjadřují v obrazech a s ohledem na to je třeba vidět i zprávy z Bible, především ze SZ. Bibli také, i z tohoto důvodu, není možné brát jako kroniku, kde někdo zaznamenával události tak, jak se staly. Vezměme si příběh ze SZ jako příklad, abychom porozuměli tomu, jak Bibli chápat; příběh o Stvoření světa znáte všichni.

V tom příběhu je napsáno, že Bůh stvořil svět v šesti dnech. Ale nikdo z nás tam nebyl a všichni jsme se učili teorii o vývoji druhů. Asi je důležité si uvědomit, že těch 6 dnů bible asi nebude 6 x 24 hodin, ale třeba šest různě dlouhých vývojových období.

V tomto příběhu Bible tedy pro nás důležité není ani to, jak se ty věci tam staly, ale že nám Bůh chce sdělit zprávu o tom, že jsme každý z nás jako člověk v jeho plánu lásky a že s námi počítá. Není tedy důležité, jak to bylo, ale to, že si lidé uvědomili, že Bůh je s nimi a rozhodně na ně nezapomněl. A toto se vine celým písmem svatým.

Ježíšova revoluce

V čem spočívá? V Bibli jsou popsány dějiny vztahu člověka a Boha. Máme zde mnohokrát popsáno, jak Bůh vstupoval do života člověka a jak lidé Bohu nebyli věrní. Vidíme zde

popsán také vývoj lidského chápání Boha a Boží úsilí, aby ho lidé správně pochopili. Zpočátku lidé chápali Boha jako někoho, kdo se jim vměšuje do života a koho musí chlácholít a obětovat mu dary a oběti. Takový postoj měli lidé v období SZ, především u pohanských národů. Židé v tomto postoji, který viděli všude kolem, vyrostli a bylo pro ně velmi těžké tento postoj změnit, i když se jim samotným Bůh ukázal již v jiném světle. Ježíšova revoluce tedy spočívala v tom, že ukázal Boha jako někoho, kdo se o svůj lid stará, komu na lidu, který si vyvolil, záleží. Ježíš přišel na tento svět a přitom vůbec nemusel. Bůh mohl záchranu vymyslet zcela jinak. Nemusel se ponížít a stát se člověkem v celé jeho ubohosti. Ale On to udělal, protože chtěl s člověkem prožívat všechno. Chtěl procházet vším tím, co zakouší člověk.

Další věcí, která byla nová, byla Boží láska, která byla skrze Ježíše člověku zjevena. Že by Bůh odpouštěl, to bylo něco nevidaného. A Ježíš představuje Boha jako Otce, který má dokonce člověka rád a který je schopen pro člověka obětovat i sám sebe - v Ježíši Kristu. V představách pohanských pronárodů o bozích to byla věc nemožná. Tam byl bůh někdo mimo svět a nebylo žádoucí, aby se vměšoval do života lidí. Byl to někdo, komu nepřislušelo zaobírat se něčím takovým, jako je člověk, obyčejný tvor; navíc aby byl bůh někým, kdo sám vyvíjí iniciativu a usiluje o přízeň člověka takovým způsobem, bylo už zcela nemyslitelné.

Ježíš člověku ukázal, že má žít podle vzoru Božího, tedy láskou. Ukazuje to především svým životem a svým učením. Dal také lidem nové přikázání: „*Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali, jako jsem miloval já vás...*“. Poukazuje též na Starý zákon a „*přikázání lásky*“, které znovu zdůrazňuje: „*Miluj Pána Boha svého, z celého srdce svého, z celé mysli své i z celé síly své. Miluj bližního svého jako sám sebe.*“ Toto je důležitý aspekt Ježíšovy revoluce. On staví lásku k Bohu a vzájemnou lásku mezi lidmi jako normu nade všechny normy.

Toto tedy zaznívá celou Biblií - vztah lásky mezi člověkem a Bohem a naplňování štěstí člověka v tom, že se bude přibližovat k tomu, jakého ho Bůh na počátku stvořil, tedy k lásce.

II. Jak prakticky vnímat Bibli?

Co s Bibli dělat?

Je důležité Bibli brát do ruky a číst v ní. Nelze ji ovšem číst pouze jako román, tedy abych se dozvěděl, jak to dopadne. Je dobré číst ji v tomto postoji: co mi skrze text chce říci Bůh?

Rozhodně bych doporučoval číst Bibli nejdříve od Nového zákona. Na Starý zákon je dost času. Až trochu člověk porozumí Novému zákonu, pak může začít se Starým. Je dobré mít k tomu někoho, kdo mu určité části vysvětlí.

K čemu je Bible?

Bible není rozhodně jen ke čtení. Je potřeba brát text a hledat v něm inspiraci pro svůj život. Nechat se textem Písma oslovovat, a pak ho také uvádět do života. Všechny tyto části jsou důležité. Zopakujme si je ještě jednou:

- Bibli číst
- Bibli rozjímat (nechat se oslovovat jejím poselstvím pro svůj konkrétní život)
- Bibli žít (snažit se principy, které Bible předkládá, uvádět do života a zakoušet díky nim její pravdivost)

Moje osobní zkušenost

Já jsem poznal, jak už jsem vám říkal na prvním setkání, že Bible je skutečně pravdivá. Poznal jsem také, že když se člověk snaží Boží slovo žít, vstupuje do jeho života Bůh jako láska. Stále více jsem Boha poznával a moje víra a důvěra v něho rostla. Zvláště silně jsem tenkrát zažil pravdivost slova z evangelia sv. Lukáše: *„Dávejte a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá, vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“*

Jak jsem to zakoušel konkrétně?

Přihlásil jsem se v roce 1995 na našem diecézním centru mládeže, tenkrát ještě v Olomouci, na Evropské setkání mladých do Loreta, a protože umím docela slušně italsky, chtěl jsem tuto svou znalost nabídnout a uvedl jsem ji na přihlášku. A tím to vlastně všechno začalo. Když jsem se potom jednou přišel do centra podívat a povzbudit Jirku Kopřivu a jeho spolupracovníci v práci, poprosili mě o pomoc. Jednalo se o překlad při běžné komunikaci s Italy během setkání. Přikývl jsem a přislíbil pomoc s radostí. Pak čas pomalu běžel, nastaly prázdniny a přiblížil se termín poutě. Samozřejmě jsem se náramně těšil. V té době jsem dostal další žádost, tentokrát o pomoc při organizaci. Jirka Kopřiva nemohl jet, poněvadž měl ještě nějaké povinnosti v diecézi. Jela tedy jeho spolupracovnice, ale měla obavy, že to všechno sama nezvládne. I teď jsem pomoc slíbil, i když jsem ještě konkrétně nevěděl jakou. Těsně před odjezdem jsem pak dostal dopis, kde mne poprosili, zda bych nedělal vedoucího autobusu. Řekl jsem si, že to bude sice starost, ale že to snad zvládnou. Myslel jsem si, že tím pro mě pomoc při organizaci olomoucké výpravy skončila. Jaký byl můj omyl jsem se ale dozvěděl až po příjezdu na rakouské hranice. Spolupracovnice Jirky kopřivy měla totiž neplatný pas, a tak musela vystoupit. Předala mi veškeré dokumenty a taky zodpovědnost. Přiznám se, že jsem dostal docela strach, když jsem si uvědomil, co všechno teď leží na mých bedrech. Ve stejné chvíli jsem však pocítil v srdci pokoj, protože jsem si pomyslel, že na to přece nejsem sám a že na mých schopnostech vlastně vůbec nezáleží. Odevzdal jsem to tedy celé Bohu.

Do Loreta jsme pak přijeli všichni v pořádku. Bohu díky! Myslel jsem si, že teď už stačí pouze oznámit, že Olomoucká výprava přijela, a můj úkol skončí. Když jsme ale dorazili na místo ubytování, stal se ze mě člověk zodpovědný za celý dům, protože tam nebyli žádní ubytovatelé. Byla to další příležitost ke službě druhým. Moc nadšený jsem sice nebyl, ale nedalo se vlastně nic dělat. Nebyl totiž nikdo, kdo by se zde domluvil italsky.

Díky své znalosti italštiny jsem pak z programu neměl skoro nic, ale měl jsem obrovskou radost, přestože se vyskytla spousta problémů s organizací, že mládež, která se setkání účastnila, byla opravdu šťastná a problémy šly mimo ni.